Lietas arhīva Nr. CA-0292-22/29
ECLI:LV:RAT:2022:0202.C33383720.11.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā 2022.gada 2.februārī

Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģija
šādā sastāvā: tiesnese referente Ilze Celmiņa,
tiesnese Inese Strelča un tiesnese Ligita Gavare,
rakstveida procesā izskatīja /pers. A/ apelācijas sūdzību par Rīgas rajona tiesas 2021.gada 13.septembra spriedumu civillietā /pers. B/ (*/pers. B/*) prasībā pret /pers. A/ par parāda piedziņu.

Aprakstošā daļa

[1] Prasītājs/pers. B/ vērsās tiesā ar prasību pret atbildētāju /pers. A/ par parāda piedziņu, lūdzot (ar prasības grozījumiem) piedzīt no atbildētāja par labu prasītājam parādu 15 000 *euro*, kā arī tiesāšanās izdevumus.
Prasība pamatota ar Civillikuma 1., 1587.pantu.

[2] Ar Rīgas rajona tiesas 2021.gada 13.septembra spriedumu prasība apmierināta.
Tiesa piedzina no /pers. A/ par labu /pers. B/ (*/pers. B/*) parādu 15 000 *euro*, valsts nodevu 772,36 *euro* un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 5,37 *euro*, kopā 15 777,73 *euro*.
Spriedums pamatota ar šādiem motīviem.
[3.1] Atbildētājs 2020.gada 10.janvārī izsniedza parādzīmi par 30 000 *euro* skaidras naudas saņemšanu no prasītāja un apņēmās atmaksāt saņemto naudu ne vēlāk kā līdz 2020.gada 1.martam.
[3.2] Atbildētājs uzskata, ka viņam nav parādsaistību pret prasītāju, jo parādzīme ir pakārtota citam darījumam, proti, atbildētājs samaksā prasītājam 10 000 *euro* un atpērk no tā nekustamo īpašumu, bet par atlikušo summu - 30 000 *euro*, paraksta parādzīmi. Parādzīme bija kā priekšnosacījums pirkuma līguma noslēgšanai. Prasītājs pie notāra ir atteicies parakstīt nostiprinājuma lūgumu, ar kuru atbildētājs iegūst īpašumtiesības. Prasītājs pēc tam nekustamo īpašumu ir pārdevis trešajai personai un nav izpildījis ar pirkuma līgumu uzņemtās saistības pret atbildētāju. Tādējādi atbildētāja ieskatā, starp pusēm darījums un parāds nepastāv.
[3.3] Atbilstoši Civillikuma 1934.pantam, aizdevuma līgums ir reāllīgums, jo aizdevuma līguma noslēgšanas būtisks priekšnoteikums ir naudas vai lietas nodošana aizņēmēja īpašumā.
Civillikuma 1431.pants noteic, ka akta parakstīšana, vienalga, vai tas attiecas uz pašu parakstītāju vai trešo personu, uzskatāma par piekrišanu šim aktam, ja tā saturs parakstītājam bijis zināms un ja viņam tajā tiesiskā darījumā, uz kuru akts attiecas, ir personīga interese un ierunas tiesība. Stiprinot civiltiesisko attiecību stabilitātes principu, Civillikuma 1432.pants noteic, ka tas, kas noteikti izteic savu piekrišanu, tas ar to ir pieņēmis darbību ar visām tās tiesiskām sekām un nevar vairs vēlāk savu piekrišanu ierobežot.
Civillikuma 1504.pants noteic, ka darījumu iztulkojot jāskatās uz darījumā lietoto vārdu nozīmi, un ja tie nav divējādi saprotami, tad tie cieši jāievēro, ja vien nepierāda, ka tie nesaskan ar dalībnieku gribu.
[3.4] Atbildētāja parakstītā parādzīme paredz noteiktas naudas summas - 30 000 *euro*, kas izteikta arī vārdos, atdošanu prasītājam līdz noteiktam termiņam - ne vēlāk kā līdz 2020.gada 1.martam. Minētie noteikumi ir skaidri un nepārprotami. Dokumentā lietoto vārdu nozīme apliecina, ka naudas summa atbildētājam nodota, tādējādi pēdējam jāievēro tas, par ko tas vienojies ar prasītāju. Atbildētājs pašrocīgi piekritis un parakstījis parādzīmi, līdz ar to viņam bija iespēja izdarīt ierunu sakarā ar notikušo darījumu, tā izvairoties no juridiskajām sekām, ja tās nesakrita ar atbildētāja patieso gribu un faktiskajiem apstākļiem.
[3.5] Judikatūrā nostiprināta atziņa, ka akta, kurā bez ierunām fiksēti kādi juridiski nozīmīgi fakti, parakstīšanu nav pamats aplūkot kā parastu formalitāti jeb darbību, kas nekādas tiesiskas sekas nerada. Gluži otrādi, ar akta parakstīšanu tiek nodibināta prezumpcija, ka akta parakstītājs no brīvas gribas ir izteicis piekrišanu dokumentā atspoguļotajam darījuma saturam (*Senāta Civillietu departamenta 2017.gada 21.aprīļa spriedums lietā Nr.SKC-181/2017 un 2018.gada 19.februāra spriedums lietā Nr.SKC-7/2018*).
[3.6] Civilprocesā pastāv dispozitivitātes princips, kur lietas dalībnieks var pats izvēlēties, ar kādiem procesuāliem līdzekļiem aizstāvēt savas intereses. Saskaņā ar Civilprocesa likuma 93.panta pirmo daļu un 96.panta piekto daļu, tiesa pierādījumus neiegūst, bet pamato spriedumu uz lietas dalībnieku iesniegtajiem pierādījumiem un tiesas sēdē sniegtajiem paskaidrojumiem.
[3.7] Tiesai nav pamata uzskatīt, ka atbildētāja griba iesaistīties darījumā nebūtu radusies brīvi - bez maldības, viltus vai spaidiem (Civillikuma 1440.pants), vai, ka starp pusēm nebūtu panākta galīga vienošanās par darījuma - aizdevuma līguma - būtiskām sastāvdaļām, jo parādzīme ir apliecinājums par aizdevuma saņemšanu un apņemšanos atmaksāt noteiktu naudas summu noteiktā termiņā. Nav pamata uzskatam, ka atbildētājs, parakstot parādzīmi, nebūtu paudis saskaņotu gribu, kas nepieciešama aizdevuma līguma noslēgšanai.
[3.8] Civilprocesa likuma 178.panta otrajā daļā noteikts, ka pret rakstveida pierādījuma patiesīgumu nevar iebilst persona, kas to pati parakstījusi. Šī persona var apstrīdēt šo pierādījumu, ceļot atsevišķu prasību, ja paraksts dots vardarbības, draudu vai viltus ietekmē.
Atbildētājs nav apstrīdējis parādzīmi prasības tiesvedības kārtībā, līdz ar to atzīstams, ka atbilstoši Civillikuma 1533.pantam puses ir vienojušās par darījuma būtiskajām sastāvdaļām, ar nolūku savstarpēji saistīties. Tādējādi aizdevuma līgums uzskatāms par galīgi noslēgtu un atzīstams par tiesīgu, spēkā esošu un pusēm saistošu. Un atbildētāja iebildumi pret šā pierādījuma - parādzīmes, patiesīgumu nav ņemami vērā.
[3.9] Civilprocesa likuma 167.panta trešā daļa noteic, ja puse atsakās atbildēt uz jautājumu par strīdīgiem apstākļiem vai izvairās dot

paskaidrojumus par tiem, tiesa var pieļaut, ka puse šos apstākļus neapstrīd. Tiesas sēdē prasītājs, neatbildot uz atbildētāja pārstāvja uzdotajiem jautājumiem, atsaucās uz viņam esošu disleksiju.

[3.9.1] Lietā iesniegtais konta pārskats un maksājuma uzdevums par 30 000 *euro* naudas izmaksu apliecina, ka prasītājam 2018.gada 21.decembrī bija parādzīmē norādītā naudas summa. Un kā tas izriet no tiesas sēdē prasītāja sniegtajiem paskaidrojumiem tā glabājās seifā. Apliecināja, ka vairākkārt no sava bankas norēķinu konta izņēma lielas naudas summas. Prasītāja iesniegtajā parāda aprēķinā, kas adresēts atbildētājam, nav saprotams, kādiem mērķiem noteiktā naudas summa aizdota.

[3.9.2] Ievērojot Civilprocesa likuma 178.panta otro daļu un to, ka ar lietā esošajiem pierādījumiem nav konstatējamas tādas darījumu attiecības, kas būtu pamats uzskatam, ka ar parādzīmi pielīgtais parāds nav jāatdod vai ka parādzīme būtu saistīta ar tiesiskajām attiecībām, kas izriet no 2020.gada 16.janvāra un 2018.gada 30.augusta pirkuma līgumiem. Tāpat nav būtiskas nozīmes tam, kāds pamats bijis saistībai un šajā sakarā iesniegtajam GENERAL MANAGEMENT INVESTMENT konta pārskatam.

[3.10] Atbilstoši Civillikuma 1587.pantam tiesīgi noslēgti līgumi ir jāpilda. Civillikuma 1588.pants noteic, ka viena puse nevar atkāpties no līguma bez otras piekrišanas pat arī tad, ja pēdējā to neizpilda un tādēļ, ka viņa to neizpilda.

[3.11] Atbildētājs ir brīdināts par parādsaistību neizpildi, kam iebildis. Atbilstoši Civillikuma 1838.pantā noteiktajam, atbildētājs nav iesniedzis pierādījumus parāda samaksai, tādējādi prasība ir pamatota un apmierināma.

[3.12] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41.panta pirmo daļu no atbildētāja par labu prasītājam piedzenama valsts nodeva 772,36 *euro* un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 5,37 *euro*.

[4] Atbildētājs iesniedzis apelācijas sūdzību, pārsūdzot Rīgas rajona tiesas 2021.gada 13.septembra spriedumu pilnībā.

Apelācijas sūdzībā norādīts uz šādiem iebildumiem.

[4.1] Apelators nenoliedz, ka ir parakstījis 2020.gada 16.janvāra parādzīmi par 30 000 *euro*, bet šī parādzīme nav skatāma atsevišķi no 2020.gada 16.janvāra nekustamā īpašuma pirkuma līguma. Pretējā gadījumā prasītāja rīcībā, parakstot 2020.gada 16.janvāra pirkuma līgumu un piekrītot atbildētājam pārdot nekustamo īpašumu par 10 000 *euro,* nav nekādas loģikas, jo prasītājs pats to bija 2018.gada 30.augustā nopircis no SIA „GENERAL MANAGEMENT INVESTMENT" par 29 000 *euro*.

[4.2] Prasītāja un atbildētāja savstarpējā sarakste un parāda aprēķins ir pierādījums tam, ka patiesi domātais līgums starp pusēm bija nekustamā īpašuma izpirkuma līgums par summu 40 000 *euro*.

No vēstules izriet, ka prasītājs ir pārdevis par nodrošinājumu kalpojošo nekustamo īpašumu /adrese/, jo pretējā gadījumā, kādēļ īpašuma pārdošana būtu jāpiemin atbildētāja parāda sakarā (tad šajā vēstulē bija jānorāda tikai 2020.gada 10.janvāra parādzīme par 30 000 *euro*). Prasītājs norāda, ka parāds ir atlicis, bet vairs ne 40 000 *euro*, jo par nodrošinājumu faktiski kalpojošais īpašums /adrese/, ir pārdots par 31 5000 *euro*. Tātad parāda atlikums pēc šī darījuma noslēgšanas nevarēja pārsniegt 8 500 *euro*. Tas ir galvenais iemesls, kāpēc prasītājs sākotnēji vērsās tiesā ar prasību par 5 000 *euro* piedziņu, vēlāk, savstarpējām nesaskaņām pieaugot, prasītājs palielināja prasības summu līdz 15 000 *euro*.

Prasītāja rakstītais pierāda, ka atbildētāja parāds neradās 2020.gada 10.janvārī, kad it kā atbildētājs ir saņēmis no prasītāja aizdevumu 30 000 *euro*. Parāds, kā to arī norāda pats prasītājs, radās vairāku gadu garumā, un tā galīgais aprēķins atbildētājam tika atsūtīts 2020.gada 13. janvārī.

[4.3] Prasītāja atsaukšanās uz disleksiju pirmās instances tiesas sēdē un nevēlēšanās izskaidrot jautājumus par prasītāja vēstulēs norādītajām atbildētāja parāda summām un to rašanās pamatu, tikai norāda uz to, ka prasītājam nebija argumentu, lai detalizētu iebilstu atbildētāja dotajam parāda aprēķina saturam. Tiesa gan ir norādījusi, ka Civilprocesa likuma 167.panta trešā daļa noteic, ja puse atsakās atbildēt uz jautājumu par strīdīgiem apstākļiem vai izvairās dot paskaidrojumus par tiem, tiesa var pieļaut, ka puse šos apstākļus neapstrīd, taču tad tam būtu jābūt par labu atbildētāja sniegtajam notikumu skaidrojumam.

Prasītāja parādu aprēķinā nav neviena vārda par parādu 30 000 *euro* , kas būtu pamatots ar 2020.gada 10.janvāra parādzīmi. Tas netieši tikai vēlreiz apliecina, ka atbildētāja parādi prasītājam nav radušies no 2020.gada 10.janvāra parādzīmes, bet šī parādzīme bija tikai instruments, kā noregulēt savstarpējas parāda-ķīlas attiecības starp prasītāju un atbildētāju. Diemžēl prasītājs to ir izmantojis negodprātīgi.

[4.4] Nepiekrīt pirmās instances tiesas atzītajam, ka atbildētāja iebildumi par parādzīmes patiesīgumu nav ņemami vērā un norāda, ka līdz šim nav apstrīdējis parādzīmi prasības tiesvedības kārtībā tieši tāpēc, ka uzskata to par 2020.gada 16.janvāra pirkuma līguma sastāvdaļu.

Uzskata, ka attiecībā uz parakstīto parādzīmi ir attiecināmi Civillikuma 1439.panta noteikumi : „Kad darījums ir gan nopietni gribēts, bet apslēpts aiz kāda cita darījuma, tad pirmais ir spēkā, ja vien ar to nav bijis nolūka pievilt trešo personu vai vispār izdarīt kaut ko prettiesīgu; bet otrs, tikai izskata pēc noslēgtais darījums, paliek spēkā tikai tiktāl, ciktāl tas izrādās par vajadzīgu pirmā uzturēšanai spēkā. "

Šajā gadījumā reāli starp pusēm nodomātais nekustamā īpašuma /adrese/, pirkuma līgums (pēc būtības ķīlas izpirkuma līgums) par 40 000 *euro* ir daļēji aizslēpts aiz 2020.gada 10.janvāra parādzīmes par summu 30 000 *euro* un 2020.gada 16.janvāra pirkuma līguma par summu 10 000 *euro*. Šajā gadījumā parādzīmes noteikumiem „jāpāriet" uz 2020.gada 16.janvāra pirkuma līgumu, lai uzturētu spēkā īpašuma pirkuma summu, kas bija savstarpēji noteikta 40 000 *euro* apmērā.

Paskaidro, ka izteicis savu piekrišanu aktam tikai ar nosacījumu, ja viņam tiks dotas tiesības nopirkt nekustamo īpašumu /adrese/, par 10 000 *euro*. Šāds līgums arī sešas dienas vēlāk tika noslēgts.

[5] Pamatojoties uz "Covid-19 infekcijas izplatības pārvaldības likuma" 10.pantu, ievērojot drošības pasākumus, kā arī izvērtējot lietas materiālus, tiesas kolēģija atzina, ka lietu ir iespējams izskatīt rakstveida procesā.

Par lietas izskatīšanu rakstveida procesā pusēm paziņots Civilprocesa likumā paredzētajā kārtībā, nosakot termiņu līdz 2021.gada 7.decembrim papildu paskaidrojumu sniegšanai.

Motīvu daļa

[6] Pārbaudījusi lietā esošos pierādījumus un novērtējusi apelācijas sūdzības motīvus, Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka prasība ir apmierināma.

[7] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 426.panta pirmo daļu un 430.panta trešo daļu apelācijas instances tiesa izskata lietu pēc būtības sakarā ar apelācijas sūdzību tādā apjomā, kā lūgts šajā sūdzībā, atkārtoti nepārbaudot tos faktus un apstākļus, kas nav apstrīdēti apelācijas sūdzībā.

Atbildētājs Rīgas rajona tiesas 2021.gada 13.septembra spriedumu pārsūdzējis pilnībā, līdz ar to apelācijas instances tiesa lietu skata pēc būtības.

[8] Lietā nav strīda, ka 2020.gada 10.janvārī atbildētājs parakstījis parādzīmi par 30 000 *euro* saņemšanu no prasītāja ar atdošanas termiņu ne vēlāk kā 2020.gada 1.martā.

Prasītājs, pamatojoties uz minēto parādzīmi, vēlas atgūt neatmaksāto parāda daļu 15 000 *euro*.

Atbildētājs parādu neatzīst, jo uzskata, ka 2020.gada 10.janvāra parādzīme par summu 30 000 *euro* un 2020.gada 16.janvāra pirkuma līgums par summu 10 000 *euro,* ir nekustamā īpašuma /adrese/, pirkuma līguma par 40 000 *euro* sastāvdaļas.

[9] Civillietu tiesas kolēģija atzīst pārsūdzētajā spriedumā ietverto motivāciju par pareizu un saskaņā ar Civilprocesa likuma 432.panta piekto daļu pievienojas zemākās instances tiesas sprieduma motivācijai to neatkārtojot.

[10] Izvērtējot apelācijas sūdzības iebildumus, Civillietu tiesas kolēģija papildus pirmās instances motīviem norāda uz šādiem apsvērumiem.

[10.1] Atbilstoši Civilprocesa likuma 192.pantam, ievērojot Civilprocesa likuma 432.panta otrās daļas noteikumus, apelācijas instances tiesa taisa spriedumu par prasībā noteikto prasības priekšmetu un uz prasībā norādītā pamata, nepārsniedzot prasījuma robežas. Tātad, tiesai, taisot spriedumu, ir saistošs prasītāja materiāltiesiskais prasījums, kura likumību un pamatotību tiesai jāpārbauda, kā arī pamats – apstākļi, uz kuriem prasītājs pamato savu prasījumu. Prasības priekšmets un prasības pamats prasītājam vienmēr jānorāda, griežoties tiesā, lai aizstāvētu savas aizskartās tiesības vai apstrīdētās tiesības (sk. Civilprocesa likuma 128.panta otrās daļas 5. un 7.punktu).

Prasība pamatota ar Civillikuma 1587.pantu, kas noteic līdzēju pienākumu izpildīt apsolīto. Pirmās instances tiesa pārsūdzētajā spriedumā strīda izšķiršanai ir pamatoti piemērojusi Civillikuma 1934.pantu, kas regulē no aizdevuma līguma izrietošās tiesiskās attiecības, paredzot aizņēmējam pienākumu atdot saņemto tādā pašā daudzumā un tādas pašas šķiras un labuma lietās.

Tā kā aizdevuma līgums ir reāllīgums, tad prasītājam ir jāpierāda naudas izsniegšanas fakts. Šajā gadījumā prasītājs savu tiesību aizskārumu un prasības tiesību apliecina ar parādzīmi, kuras esību un parakstīšanas faktu atbildētājs nav apstrīdējis.

Savukārt atbildētājam ir pienākums pierādīt samaksas faktu atbilstoši Civillikuma 1838.pantam. Tāds pierādījums lietā nav iesniegts.

[10.2] Atbildētājs savu pozīciju ir pamatojis ar to, ka faktiski pušu tiesiskās attiecības ir vērtējamas pēc cita darījuma, nekustamā īpašuma pirkuma līguma, un ka strīda izšķiršanai ir jāvērtē pušu gribas īstums, piemērojot Civillikuma 1439.pantu.

Kā jau iepriekš norādīts, tad tiesai saskaņā ar Civillikuma 192.pantu ir saistošas celtās prasības robežas. Lai gan atbildētājs uzskata, ka ir noticis viņa tiesību aizskārums, taču savu tiesību aizstāvībai nav cēlis atsevišķi prasību vai pretprasību šajā lietā, kā arī nav apstrīdējis parādzīmes esību. Līdz ar to, nekonstatējot parādzīmes saistību ar atbildētāja minētajiem līgumiem, pušu tiesiskās attiecības, kas izriet no nekustamā īpašuma /adrese/ pirkuma līgumiem, nav izskatāmās lietas prasības priekšmets.

[10.3] Pārbaudot atbildētāja iesniegto 2020.gada 16.janvāra pirkuma līguma tekstu (*lietas 36.-38.lapa*), pretēji atbildētāja apgalvojumam, nav konstatējama norāde par to, ka 2020.gada 10.janvāra parādzīme par summu 30 000 *euro* ir šī līguma sastāvdaļa. Darījuma summa ir 10 000 *euro.* Tāpat arī parādzīme nesatur atrunu, ka parādzīme ir priekšnoteikums 2020.gada 16.janvāra pirkuma līgumam. Līdz ar to minētais apelācijas iebildums ir noraidāms kā nepamatots.

Savukārt pirkuma līgums, kas noslēgts 2018.gada 30.augustā starp SIA „GENERAL MANAGEMENT INVESTMENT" un /pers. B/ (*lietas 75.-77.lapas*) ir izslēdzams no pierādījumiem, jo SIA „GENERAL MANAGEMENT INVESTMENT" nav lietas dalībnieks, līdz ar to pierādījums nav attiecināms uz strīda priekšmetu lietā.

Atbildētājs iesniedzis divas vēstules, kas adresētas atbildētājam 2020.gada 24.maijā un 20.jūlijā, kuras viņaprāt pierāda parādzīmes kā cita darījuma sastāvdaļas atzīšanu no prasītāja puses. Norādāms, ka prasītāja paskaidrojumi (*lietas 104.lapa*) liecina par pretējo, jo prasītājs minēto apgalvojumu noliedz. Tiesas kolēģija minētās vēstules kā pierādījumus vērtē kritiski, jo tās ir izvēlētas selektīvi (tikai paša atbildētāja vēstules) un tās apstiprina tikai pušu iesaisti dažādos darījumos.

Lai gan apelācijas sūdzībā norādītais par Civilprocesa likuma 167.panta trešās daļas piemērošanu situācijā, ja puse atsakās atbildēt uz jautājumiem, formāli ir pareizs, taču norādāms, ka tiesa, izskatot lietu pēc būtības, vērtē visus lietā pārbaudītos pierādījumus kopumā, ievērojot Civilprocesa likuma 97.pantā norādītos vērtēšanas kritērijus. Turklāt Civilprocesa likuma 167.panta trešā daļa paredz, ka "tiesa var pieļaut", bet nenoteic tiesai imperatīvu pienākumu atzīt par pierādītiem neapstrīdētos apstākļus. Līdz ar to minētais iebildums nevar tikt atzīts par pamatotu.

[10.4] Ņemot vērā, ka lietā nav konstatējami apstākļi, kas dotu pamatu apšaubīt atbildētāja kā parādnieka gribas īstumu, parakstot parādzīmi, kā arī atbildētājs nav pierādījis parāda dzēšanas faktu, tad ir pamats apmierināt prasību pilnībā.

Tiesai nav objektīva pamata vērtēt pārējos atbildētāja iebildumus par darījuma nozīmi.

[11] Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka prasītājs ir pierādījis celtās prasības pamatotību, savukārt atbildētājs atbilstoši Civilprocesa likuma 93.panta pirmajai daļai nav pierādījis apelācijas sūdzībā izteikto iebildumu pamatotību. Apelācijas sūdzībā izteiktie iebildumi nav guvuši apstiprinājumu apelācijas instances tiesā un nekalpo par pamatu pretējiem secinājumiem par prasības pamatotību kā pirmās instances tiesā.

Pirmās instances tiesa ir pareizi konstatējusi lietas faktiskos un tiesiskos apstākļus, piemērojusi tiem atbilstošas tiesību normas un izvērtējusi lietā iesniegtos pierādījumus, ievērojot celtās prasības robežas.

[12] Atbilstoši Civilprocesa likuma 195.pantam prasītājam atzīstamas tiesības saņemt likumiskos 6% no piedzītās, bet nesamaksātās summas par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai).

[13] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41.panta pirmo daļu pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus. Ja prasība apmierināta daļēji, šajā pantā norādītās summas piespriež prasītājam proporcionāli tiesas apmierināto prasījumu apmēram, bet atbildētājam - proporcionāli tai prasījumu daļai, kurā prasība noraidīta.

Prasītājs samaksājis valsts nodevu par prasības celšanu 772,35 *euro*, kā arī ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 5,37 *euro*, kopā 777,72 *euro.* (*lietas 9., 11., 54.lapa*)

Atbildētājs samaksājis valsts nodevu par apelācijas sūdzības iesniegšanu 772,36 *euro*. (*lietas 140.lapa*). Tā kā apelācijas sūdzība iesniegta nepamatoti, tad atbildētāja izdevumi netiek atlīdzināti.

Pārbaudot uzziņu (*lietas 2.lapa*) par izdevumiem, kas saskaņā ar Civilprocesa likuma 39.panta pirmās daļas 5.punktu saistīti ar tiesas pavēstu un citu tiesas dokumentu piegādāšanu, redzams, ka prasītāja maksājums tos sedz pilnībā.

[14] Atbilstoši Civilprocesa likuma 204.[1] panta pirmajai daļai atbildētājam nosakāms sprieduma labprātīgas izpildes termiņš nedrīkst būt garāks par 10 dienām no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 430., 432., 433., 434.pantu, Civillietu tiesas kolēģija

nosprieda:

apmierināt /pers. B/ (*/pers. B/*) prasību pret /pers. A/ par parāda piedziņu.

Piedzīt no /pers. A/, /personas kods/, par labu /pers. B/ (*/pers. B/*) , /personas kods/, parādu 15 000 *euro*, valsts nodevu 772,36 *euro* un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 5,37 *euro*, kopā 15 777,73 *euro*.

Samaksa veicama /pers. B/ (*/pers. B/*) norēķinu kontā /konta numurs/.

Noteikt /pers. B/ (*/pers. B/*) tiesības saņemt no /pers. A/ likumiskos procentus (seši procenti no simta gadā) no 15 777,73 *euro* par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai).

Noteikt /pers. A/ termiņu sprieduma labprātīgai izpildei 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu var pārsūdzēt kasācijas kārtībā Latvijas Republikas Senāta Civillietu departamentā 30 dienu laikā no sprieduma pasludināšanas dienas, iesniedzot kasācijas sūdzību Rīgas apgabaltiesā un samaksājot drošības naudu 300 *euro*. Drošības nauda maksājama šādā kontā: saņēmējs Latvijas Republikas Augstākā tiesa, reģistrācijas Nr.90000068892, banka: Valsts kase, konta numurs LV83TREL8280010000000.

Tiesnese	Ilze Celmiņa
Tiesnese	Inese Strelča
Tiesnese	Ligita Gavare